

Republika e Kosovës
Republika Kosova-Republic of Kosovo
Qeveria-Vlada-Government

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVA - REPUBLIC OF KOSOVO			
Qeveria e Kosovës - Vlada Kosova - Government of Kosovo			
Ministria e Ekonomisë dhe Financave - Ministarstvo Privrede i Finansija			
Ministry of Economy and Finance			
Zyra e Ministrit - Kancelaria Ministra - Office of the Minister			
Nr. i Org. Org. No.	EM	Nr. Prot. Prot. No.	1963
Nr. i Dokumentit Doc. No.		Data Date	25/10/10
PRISHTINE/A			

Ministria e Ekonomisë dhe Financave - Ministarstvo Privrede i Finansija - Ministry of Economy and Finance

Administrata Tatimore e Kosoves - Poreska Administracija Kosova - Tax Administration of Kosovo

ADMINISTRATIVNO UPUTSTVO Br. 13 / 2010
O SPROVODJENJU ZAKONA BR. 03/L-161, O POREZU NA LIČNA PRIMANJA

Ministarstvo za Privredu i Finansije

Zasnivajući se na članu 50 Zakona br. 03/L – 161 “Za Porez na Lična Primanja”, Ministar
Ministarstva Privrede i Finansija,

Donosi,

ADMINISTRATIVNO UPUTSTVO

BR. 13 /2010

ZA SPROVODJENJE ZAKONA BROJ 03/L-161, “Z POREZ NA LIČNA PRIMANJA”

Član 1

Cilj i Delokrug

Cilj ovog Administrativnog Uputstva je uspostavljanje procedura i zahteva za sprovođenje propisa Zakona br.03/L-161 “Za Porezu na Lična Primanja”(dalje kao:Zakon).

Član 2

Predmet Oporezivanja

1. Stav 1 član 4 Zakona utvrđuje predmet oporezivanja za rezidentna lica. Za rezidentno lice na Kosovu predmet oporezivanja uključuje prihode koja obuhvataju prihode iz izvora na Kosovu kao i prihode iz izvora van Kosova.

Primer:

1. Jedan nastavnik sa Kosova ostvaruje prihode od plata u Univerzitetu u Prištini a on takodje ostvaruje prihode od održanih predavanja na Univerzitetu u Tetovo, Makedinija. Za prihode ostvarene u Makedoniju on plaća porez u Makedoniju i treba da traži strano poresko kreditiranje kada on dostavlja godišnju poresku deklaraciju na Kosovu.

2. Stav 2 člana 4 Zakona utvrđuje Predmet oporezivanja za ne-rezidentna lica. Za ne-rezidentna lica samo deo oporezivih prihoda iz izvora sa Kosova je predmet oporezivanja .

Primer:

Italjanski stručnjak za kompjutere boravi na Kosovu 100 dana i ostvaruje prihode od plata po Ugovoru o delu koju zaključuje sa jednom bizneskom organizacijom na Kosovu. Njegova plata je oporezivana na Kosovu i on može da traži strano poresko kreditiranje u Italiju.

Član 3

Poreske Norme

Član 6 Zakona nalaže poreske norme. Poreske norme su primenjene na progresivan način u grupi prihoda.

Primer:

Kod pojedinca koji ima godišnji oporezivi prihod od 6400 €, poreske norme primenjuju se na sledeći način:

Oporezivi prihodi 0-960 euro	0%	0 euro
Oporezivi prihodi 960.01-3,000 euro	4%	81,6 euro
Oporezivi prihodi 3,000.01-5,400 euro	8%	192 euro
Oporezivi prihodi 5,400.01-6,400 euro	10%	100 euro
Total:		373,6 euro

Član 4 Drugi Prihodi

"*Drugi Prihodi*" navedene u pod-stavu 2,3 člana 7 Zakona obuhvata sve druge prihode koja nisu specifično naglašene u članu 7 Zakona, i obuhvataju ne-keš u lutriju n.p. mašine, oproštaj dugova itd, koja povećavaju neto vrednost poreskog obveznika. Ovi prihodi treba da se obuhvataju na bruto prihode poreskog perioda na koju su oduzete. U slučaju ne-keš nagrada lutrija poreski obveznik treba da vrši procenu primljene robe na osnovu otvorene tržišne cene robe.

Član 5 Prihodi od Prodaje Robe

1. Stav 4 Člana 10 Zakona, pokriva metode koja poreski obveznici mogu da koriste za procenu inventara njihove robe. Poreski obveznici sa prihodima od prodaje robe, koje sadrže inventar radi utvrđivanje kosto prodate robe, koristi FIFO (prvi- unutar -prvi- vani) ili drugih dozvoljenih metoda prema Standardima Računovodstva Kosova(n.pr. prosek ponderizovanog kosto il specifična metoda identifikacije), pod uslovom da poreski obveznici ne menjaju metodu njihovog inventara u toku jednog poreskog perioda.

(Komentar: Kosovski Standardi Računovodstva idu u pravcu zasnivanja na IFRS (Medjunarodnim Standardima Finansiskog Izveštavanja). Pošto metod LIFO (poslednji unutar- prvi vani) nedozvoljava se prema IFRS-a, na Kosovu ne dozvoljava se njihovo korišćenje za ciljeve poreza na prihode).

2. Bilo koja metoda koja se bira za utvrđivanje kosto prodate robe, ona će se koristiti za godinu za koju je ona izabrana, plus za tri sledećih dodatnih poreskih godina. Poreski obveznik koji namerava da promeni ovu metodu posle tog vremenskog perioda, treba da traži lično objašnjenje od PAK-a, da ga ovlašćuje ovu izmenu u skladu sa važećim propisima Zakona Br. 03/L-222 o Poreskoj Administraciji i Postupcima.

Član 6

Prihodi od Dugoročnih Građevinskih Ugovora

1. Stav 6 Člana 10 Zakona predviđa izbegavanje od normalnih pravila utvrđivanja oporezivih prihoda za angažovane poreske obveznike na dugoročne građevinske projekte i ugovore. Za ciljeve ovog člana, dugoročni građevinski ugovori i projekti su ugovori i projekti koja se povezuju sa građevinskim radom gde se radovi traju više od godinu dana prihoda. Ovi ugovori obuhvataju one za:

1.1. izgradnju zgrada, mostova, brana, kanalizaciju, tunele, i drugi projekti civilnog inženjeringa,
1.2. aktivnosti koja se povezuju sa ovima kao razgradjivanje, iskopavanja, projekti dalekog bacanje zemljište,

1.3. izgradnja velikih delova fabrika uključujući i brodove i transportnih parabrodova, i

1.4. slični ugovori sličnih oblasti n.pr. ugovori klimatizacije i grejanja, veliki ugovori instalacije električne mreže i ponovne instalacije električne energije, velika renoviranja hotela, prodavnica itd. veliki ugovori menadžerstva izgradnje itd.

1.5. Ali ne uključuju prodajne i snabdevačke ugovore za vreme kada ove mogu da se smatraju kao prodaja trgovinskog zaliha n.pr. ne uključuje opremu kancelarije nameštajem u novu zgradu čak i u onim slučajevima kada opremanje nameštajem dešava u toku primo-predaje.

2. Za ciljeve poreza na Lična Primanja, poreski obveznici uključeni na dugoročnim građevinskim ugovorima i projektima dele se na tri sledeće velike kategorije:

2.1. **“izvodjač radova”** – oni koji izvode građevinske radove (bilo posredno ili preko podizvodjača) – oni obično plaćaju se od jednog “investitora” koji progresivno plaća za građevinske radove, preko kombinacije isplate avansa, progresivnih isplata i finalnih isplata;

2.2. **“investitori”** – oni koji finansiraju rad građevinskog ugovora i plaćaju “izvodjeća radova” za taj rad.

2.3. **“izvodjač radova-investitor”** oni koji sami i finansiraju i izvode radove građevinskog ugovora.

3. Za ciljeve Poreza na Lična Primanja:

3.1. **“izvodjaći radova ”** dizvoljavaju da koriste metodu “procentu planiranih troškova” (gde izveštavani prihodi i troškovi zasnivaju se na proporciju koja imaju stvoreni troškovi iz ugovora za rad do tog datuma, u odnosu sa ukupnim troškovima planirane ugovorom);

Primer:

Primer u nastavku ilustruje jednu metodu utvrđivanja faze kompletiranja jednog ugovora i vremenskog trajanja prizvanje prihoda i troškova ugovora.

Jedan građevinski ugovarač ima fiksnu cenu od 250,000 evra za izgradnju jednog mosta. Početan iznos saglasni na ugovoru je 250,000 evra. Prva pretpostavka ugovarača za troškove ugovora je 150,000 evra. Objekat treba da se izgradi u toku 2010 i 2011 godine.

Ugovarač utvrđuje fazu kompletiranja ugovora računajući deo troškova koja su nastala za dosadašnji izvodjeni rad do sada imajući u vidu krajne celokupne troškove ugovora. Jedan sažetak finansiskih podataka u periodu izgradnje su:

	2010	2011

Početni iznos prihoda saglasan na ugovori	250,000	250,000
Nastali troškovi do datuma	90,000	150,000

Troškovi ugovora za kompletiranje rada		
60,000		
Ukupni procenjeni troškovi ugovora		150,000
Procenjeni dobit	100,000	100,000
Faza kompletiranja (90,000/150,000)		
	60%	100%

Iznosi prihoda, troškova i priznatog dobita u pregledu prihoda un zadnje dve godine:

	Do	Priznate u prošle godine	Priznate u aktulnoj godini 2010
2010			
Prihodi			
(250,000 x 60%)	150,000		150,000
Troškovi			
(150,000 x 60%)	90,000		90,000

Dobit	60,000		60,000
2011			
Prihodi	250,000	150,000	100,000
Troškovi	150,000	90,000	60,000

Dobit	100,000	60,000	40,000

3.2. “investitori” i “izvodjači radova-investitori” prinudjeni nsu da koriste metodu “oporezivanju prema obračunavanju (gde se prihodi izveštavaju zasnivajući se na isplate, akrealne (kada ima prijeme i/ili postoji prava da se prime zasnivajući se na ugoovor), i troškovi priznaju se proporcionalno na istim osnovama. U situacijama kada nijednom poreskm periodu nije priznat nijedan prihod i nije sklopljen nijedan ugovor koji bi omogućili pravo priznanje prihoda, tada nema prihode za izveštavanje i troškovi ne priznaju se u odnosu na dugoročne građevinske ugovore u toj poreskoj godini.

Primer:

Dvogodišnji ugovor sa ukupnim očekivanim prihodima od 200,00 evra i ukupnih troškova projekta od 150,000 euro.

Priznati fondovi prve godine 100,000 euro

Nastali troškovi u prvoj godini 50,000 euro

Priznati prihodi za prvu godinu je sledeća:

Prihodi u prvoj godinu 100,000 evra (što predstavljaju 50% ukupnih očekivanih prihoda ugovora)
75,000 evra (što su 50% očekivanih ukupnih troškova)

Bruto dobit 25,000 evra.

3.3. Kada posle završetka građevinskog ugovora od "investitora" ili "izvodjača radova/investitora" postoje delovi izgradnje koja nisu prodana, gde prihodi iz tih prodaja, (i njihovi prateći troškovi) još nisu priznate, vrednost ovih neprodanih delova registruju se kao inventar investitora ili izvodjača radova/investitora i vode se i njihovo stanje bilansa do se prodaju.

3.4. Ne dozvoljava se korišćenje metode "Završetka ugovora", (gde se ne izveštavaju prihodi ili troškovi do godine kada se završava dugoročni građevinski ugovor).

3.5. Generalni Direktor PAK-a ubuduće, može da donese javnu odluku, i da dozvolji druge metode za vođenje prihoda i troškova u dugoročnim građevinskim ugovorima, osim ovih gore navedenih.

3.6. Svaki poreski obveznik koji je počeo dugoročne građevinske ugovore pre stupanja na snagu ovog Administrativnog Uputstva, koja su obračunata drugim metodom od one priznate prema ovom stavu, treba da izmene svoju metodu i koriste one priznate prema ovom stavu, u poreskoj godini u kojem ovo Administrativno Uputstvo stupa na snagu, i urediće sredjivanje svojih oporezivih prihoda u toj poreskoj godini radi porikaza izmenu metode.

4. Mnoge dugoročne građevinske ugovore i projekti obuhvataju teret isplata ugovora "avansa" na početku, koja mogu biti isplative kada si se desila sasvim manji troškovi nego što nije bilo uopšte troškovi. U ovim slučajevima oporezivanje ovih prihoda, treba da se utvrđuju prema metodi koju poreski obveznik koristi da bi obračunavao prihode iz ovih ugovora i projekata. Ako Poreski obveznik koristi metodu Poreza na Lična Primanja kada su obračunate (investitor i izvodjač radova/investitor), kao isplate "avansa", biću deo oporezivih prihoda kada se priznaju, ali ako poreski obveznik koristi metodu "procenata nastalih planiranih troškova" (izvodjača radova), ove isplate "avansa" su samo deo oporezivih prihoda samo na osnovama raspodele prema toku ugovora.

5. Od značaja je da priznate ili deo izvodjenih pravilno prikazuju pri kraju godine ili na kraju svake poreske godine. Poreski obveznik koji koristi metodu "oporezivanju prihoda onako kako se obračunavaju", ne može da produži procenu prihoda ugovora prosto namernog podržavanja ili produžavanjme faturisanja do posle kraja poreske godine, kada je bilo pravo prema ugovoru za fakturisanje pre kraja poreske godine.

6. Bez obzira na gore nevedenih stavova, ako neki građevinski dugoročni ugovor sadrži propis za zadržane isplate (gde postoji propis za klijente da zadrže procenat cene ugovora dok ne prodje

period na ugovoru specifičnog zadržavanja), ove isplate nisu deo oporezivih prihoda dok ugovarač primi ili da ima pravo da primi od klienta. Kada ovaj zadržani novac plate ugovaraču aktuelno pre nego one postanu obaveza, pod uslovom da ugovarač otkloni svaki neispravnost pre nego što se vrši primo-predaja od klienta, one se smatraju kao oporezivi prihodi kada se ovaj novac primi.

Samo ako se zadrže u poseban račun i nisu na raspolaganju za isplatu i opšte koristi od ugovarača, do se završavaju građevinski radovi, kojom prilikom novan ne smatra se oporezivi prihod dok ugovaraču priznaje pravo da ih podigne ili do koristi.

7. Kada ima transakcionit razmena (barter) kao deo građevinskih dugoročnih ugovora, one se priznaju kao prihodi ili troškovi tržišne vrednosti shodno članu 47 Zakona Br. 03/L-222 o Poreskoj Administraciji i Postupcima. U slučajevima kada tržišna vrednost ne može da se utvrđuje i da se vrši razumna procena, investitor ili izvodjeć radova/investitor može da aplicira u PAK (uz opravdanu odgovarajuću evidenciju) radi usvajanje priznavanje ovih prihoda i troškova od barter transaskcije na kraju građevinskog ugovora.

Član 7 **Prihodi od Lizinga**

1. Stav 7 člana 105 Zakona traži donošenje jednog podzakonskog akta radi objašnjenja kako se utvrđuju i izveštavaju oporezivi prihodi od operativnog i finansiskog lizinga.

2. "Finansiski Lizing" utvrđen je u stavu 1,37 člana 2 Zakona, kao "lizing koji vrši transferu uglavnom sve opasnosti i naplate trenutka za vlasništvo jedinog vlasnika". Finansiski lizing mora da ispunjava najmanje jedan od ovih uslova:

2.1. rok lizinga da je duži od sedamdesetpet odsto (75%) veka upotrebe aseta dat sa lizingom;

2.2. da ima transfer vlasništva aseta dat sa lizingom kod primalaca lizinga na kraju roka lizinga;

2.3. da postoji mogućnost kupovine lizinga dat sa lizingom sa "prihvatljivom cenom" na kraju roka lizinga, ili

2.4. aktuelna cena naplate lizinga, smanjena jednim prihvatljivom normom smanjenja, prevazidje devetdesetodsto (90%) prave vrednosti tržište aseta.

(Komentar 1: Oko ovih prvih uslova, PAK obično priznaje vek koristi aseta dat sa lizingom kao da je isti vek koristi što PAK priznaje za ciljeve amortizacije prema ovom Zakonu. Na alternativan način davalac lizinga i primalac lizinga mogu da vrše alternativnu procenu veka koristi jednog aseta u svakom posebnom slučaju, zasnivajući se na procenu proizvođača opreme za vek očekivane koristi njihove opreme u zavisnosti od izmena na održavanju i uslove rada. U bilo kojem slučaju, na primer ako jedan aset ima vek trajanja od 5 godina a rok lizinga je duži od 45 meseci (75% tog veka trajanja) lizing biće finansiski lizing.)

(Komentar 2: Oko ovih zadnjih uslova, aktuelna vrednost naplate lizinga je vrednost naplata u datumima njihovih naplata, smanjena radi pregleda vremenske vrednosti novca. Na primer, znaš da naplata od 100 eura danas je ekvivalentno sa naplatom od 105 eura za vreme od godinu dana, kao da je norma smanjenja/godišnje kamate od 5%. Aktuelna vrednost od 100 eura koja treba da se isplati u periodu od godinu dana uz predpostavku da je kamatna stopa/smanjenje od 5% je 95 eura

23 centi (=100 eura potrebna naplata za godinu dana podelena sa 105 koja je 100 eura ako je sada tražena naplata i plus 5% kamate). Za naplatu lizinga za rokom od 2 godine, aktuelna vrednost ove naplate biće 90 evra i 70 centi (= potrebna naplata od 100 evra za period od dve godine podelena sa 110.25 koja bi iznosila 100 evra ako je naplata sada tražena, plus 5% kamate povećana za dve godine). Obračunavanja aktuelne vrednosti, treba da izvrše za svaku naplatu lizinga sa totalom iznosa ovih aktuelnih vrednosti, upoređena sa podjednakim iznosom sa 90% prave tržišne vrednosti a seta dat sa lizingom, radi utvrđivanja lizinga da li je pod ovim uslovima finansiski lizing).

3. Finansiski lizingi tehnički su tretirani kao finansiki sporazumi, gde primalac lizinga kupi aset uzet lizingom od davalaca lizinga. Ovi lizingi uopšteno tretiraju se i za ciljeve računovodstva i za poreske ciljeve, kao progresivna prodaja a seta dat sa lizingom od Davalaca lizinga za primalaca lizinga, gde davalac lizinga smatra se da daje kredit kao avans za primalaca lizinga, koju primalac lizinga koristi za kupovinu a seta lizingom – za ciljeve poreza na prihode je:

3.1. progresivna prodaja a seta dat lizingom sa komponentom glavnine naplate lizinga koja oporezivana za davalaca lizinga,

3.2. kupovina a seta dat lizingom na početku lizinga (gde primalac lizinga ima pravo da traži smanjenje amortizacije u vezi a seta dat lizingom), i

3.3. kredit od Davalaca lizinga, sa komponentom kamate naplate lizinga, koja je procenjena za davalaca lizinga a smanjena za primalaca lizinga. Ne traži se da porez na izvoru na komponentu kamate primalaca lizinga da se smanji od primalaca lizinga kada primalac lizinga je finansiska institucija ovlašćena od Centralne Banke Kosova.

Primer:

Kompanija A daje lizingom novu motronu vozilu Kompaniju B finansiskim lizingom od četiri godine. Prema lizingu Kompanija B je dužna da plati Kompaniji A naplatu lizinga od 48 meseci po 200 evra, koja uključuje komponentu kamate od 20 evra. U prvoj godini lizinga, davalac lizinga procenjuje se na 2400 evra (računajući glavninu priznatu 2160 i 240 priznata kamata u toku lizinga). Primalac lizinga biće u stanju da traži amortizaciju sa totalnom cenom koštanja motornog vozila od prve godine lizinga, i biće u nstanju da traži komponentu kamate (ali ne komponentu glavnine) kao poresku olakšicu. U kasnijim godinama lizinga, davalac lizinga nastaviće da prizna glavninu i prihode od kamate, i primalac lizinga nastavlja sa pravom da traži amortizaciju i troškove kamate. Na kraju perioda lizinga, svaka opcija “prihvatljive cene” za kupovinu izvršenih naplata od primalaca lizinga biću procenjene za davalaca lizinga, i primalac lizinga nastaviće sa pravom da traži amortizaciju ali neće imati druge poreske konsekvence dok primalac lizinga prodaje ili na neki drugi način otudjuje poresko vozilo. Ako davalac lizinga vraća motorno vozilo to za ciljeve poreza smatra kao “prodaja” motornog vozila od primalaca lizinga za davalaca lizinga sa poreskim posledicama, zavisno od stope dobita ili gubitaka u “prodaju” motornog vozila u to vreme.

4. “Operativni Lizing” u stavu 1,26 člana 2 Zakona, utvrđeno je kao “svaki lizing koji nije finansiski lizing”. Operativni lizing slično je sporazumu davanje pod kirijom a seta – naplate lizinga su potpune smanjene nza primalaca lizinga i potpuno oporezive za davalaca lizinga.

Član 8

Prihodi od Neopredmećene Imovine

1. Za ciljeve člana 12 Zakona, kategorije neopredmećenih imovina, koja se sastoje samo od prava koja nemaju fizički oblik, su:

- 1.1 Patenti, otkrića, formule, procesi, dizajniranja, modeli, tajnosti trgovine i prižanje posebnih znanja
- 1.2 Prava autora uključujući prava na književno delo, muzičkih ili umetničkih kompozicija
- 1.3 Trgovinske marke, trgovačka imena ili ime firme
- 1.4 Ekskluzivna prava, licence ili ugovori

- 1.5 metode, programi, sistemi, procedure, kampanja, anketi, studije, predviđanja, procene, spiskovi klijenata ili tehnički podaci
- 1.6 kompjuterski softueri; i
- 1.7 druga slična prava

2. Oko kompjuterskih softuera, licenci (za razliku od prodaje) prava autora na kompjuterskom programu, priznanje pravo na upotrebu (kao razlika od pružanje usluga za razvoj ili modifikaciju kompjuterskih programa) biću smatrane kao prihod od neopredmećene imovine.

Član 9

Prihodi od Reorganizacije

1. Stav 3 člana 26 Zakona Br. 03/L -162 o Porezu na Prihod Korporacija, predviđa da u toku reorganizacije raspodela kamate njihovih ekuiteta za akcionare, ne predstavlja oporezive prihode akcionara. U slučaju kvalifikovane reorganizacije jednog DP, za čiju raspodelu primenjuje se taj stav, uključuje akcije prihoda od prodaje akcija zavisnih korporacija DP koja je privatizovana za lica u svojim kapacitetima kao samo-vlasnici ili kao ko – menadžeri DP, ali ne uključuju se naplata za lica isključene sa posla u svojim kapacitetima kao zaposleni ili bivši zaposleni u DP (koja uključuju oporezive prihode ovih lica za ciljeve ovog Zakona).

Član 10

Priznati Troškovi

1. Stav 5 Člana 15 Zakona kaže da bi troškovi budu priznate kao umanjenja, svi troškovi moraju biti potpuno dokumentovana za kontrolu odgovarajućim dokumentima na raspolaganju, na zahtev Poreske Administracije. Zahtevi za dokumentaciju oko priznatih troškova prikazane su u članu 23 Administrativnog Uputstva Br. 15/2010 o sprovođenju Zakona Br.03/L-222 o Poreskoj Administraciji I Postupcima.

2. Stav 6 Člana 15 Zakona referiše se troškovima oko operativnog i finansiskog lizinga. Takvi troškovi biću umanjani zasnivajući se na ono što je prikazano u članu 7 ovog Administrativnog Uputstva.

Član 11

Troškovi Reprzentacije

1. Član 16 Zakona priznaje umanjene troškove reprzentacije, ali ograničava to na 50% fakturisanog iznosa za zabavu biznesa. Ovo umanjene, i njihovo ograničenje, primenjuju se u vezi zabave biznesa. Troškovi predstavljanja biznesa kao što su one za publicitet, reklame, promociju, i prikazivanje proizvoda bez elemente zabave, drugačije od onih slučajnih, biću potpuno umanjene shodno propisima umanjene opštih troškova biznesa.

2. Da bi se priznaje neko umanjene za troškove predstavljanja, prema članu 11 treba da se sprovode jedna od ovih:

- 2.1. da su troškovi stvoreni uglavnom u vezi sa biznesom,
- 2.2. zabava je za jednog klienta ili sadašnji ili budući snabdevać,
- 2.3. okolnosti su potrebni da se razgovara zajedno oko posla, kao ručak biznesa gde je glavni cilj biznes,
- 2.4. radnici su zabavljeni radi povećanje volje, kao što je veselje i slučajevi ispraćaja u penziju.

3. Umanjenje za troškove zabave na osnovu člana 16, primenjuje se o poslovnim zabavama. Privatni troškovi zabave nisu umanjene, n.pr. ručan u restoranu sa prijateljima, ili kada je aspekt biznesa ili sltrući aspekt je samo slučajnost.

4. Umanjenje za troškove zabave, na osnovu člana 16, primenjuje se oko fakturisanih iznosa. Da bi se priznaje neko umanjene, treba da ima jednu fakturu, koja pokrije troškove zabave. Poreski obveznik treba da je u stanju da podržava ove zahteve za troškove, i kada to traži PAK, obezbedi sledeće podatke:

- 4.1. datum kada su desile troškovi;
- 4.2. ime lica koji su učestvovali na zabavi;
- 4.3. biznesi koja ova lica predstavljaју;
- 4.4. položaje koja ova lica imaju u tim biznesima; i
- 4.5. razlozi zabave.

5. Troškovi reprzentacije na osnovu člana 16, su 50% umanjene do jednakog iznosa sa 2% godišnjih bruto prihoda. Izraz “ *godišnji bruto prihodi*” u tom članu , znači svi prihodi koja su stvarana u toku poreskog perioda sa izvora unutar Kosova, i to uključuje prihode iz aktivnosti biznesa, prihodi od pokretne, nepokretne i neopredmetne imovine, prihodi od kamate, prihodi od dividende, prihodi od dobita iz prodaje papira od vrednosti i svi drugi prihodi bez obzira da li one podležu porezu ili ne.

Član 12

Loši Dugovi

1. Podstav 1.2 člana 17 Zakona traži da se loši dugovi “*brišu*”. Pod terminom “*brišu*” znači da se uradi podešavanje u dokumentaciji poreskog obveznika da se reflektira na smanjenje vrednosti naplaćivanih računa (obično preko jednog računa, Propisi za Loše Dugove). Iznos uključen u

propisima u računu lošeg duga, zasnivan je u istoriskim podacima i kada se smanjuje privremeni iznos iz računa naplativog računa daje bolju perspektivu za prihode koje poreski obveznik može da očekuje da dobije od njegovog naplativog računa. Medjutim, za poreske ciljeve, trošak za loše dugove ne može da se traži u privremenom računu. Treba da se uradi jedno podešavanje u knjigama poreskog obveznika radi prikazivanje aktuelnog troška lošeg duga, zasnivajući se na one posebne dugove koja ispunjavaju uslove da priznaju kao troškovi (dakle, dug mora da je star 6 meseci, treba da postoje dovoljni dokazi stalnog neuspešnog pokušaja da se dug naplati, itd.). Nema nikakve nade da poreski obveznik treba da odustaje u naporima ubuduće da se ubira dug. Kako se kaže u stavu 2 člana 17 Zakona, svaki loš dug koji je umanjen kao trošak i koji je ubiran kasnije biće uključen u prihode u poreskom periodu u kojoj je ubiran.

2. U vezi podstava 1,5 člana 17 Zakona “adekvatne dokaze” uključuje sčedeće:

- 2.1 konačnu odluku nadležnog suda kojom potvrđuje da dug ne može da se naplati,
- 2.2 tamo gde zakonske mere nemaju efektivni kosto, pismena evidencija bilo da je odluke da se tretira jedan dug kao loš dug bez preduzimanja zakonskih mera zbog tog razloga ili zbog jedne interne politike koja tretira određene vrste poreza kao loši dugovi bez preduzimanja zakonskih mera zbog tog razloga, u oba slučaja pod uslovom da PAK je zadovoljan da preduzete mere na utvrđivanju da zakonske mere su efektivne ili ne, je razuman za okolnosti.
- 2.3. tamo gde zakonske mere su nemoguće, pismena evidencija bilo da je odluke da se tretira jedan dug kao loš dug bez preduzimanja zakonskih mera zbog tog razloga ili zbog jedne interne politike koja tretira određene vrste poreza kao loši dugovi bez preduzimanja zakonskih mera zbog tog razloga.
- 2.4. certifikat od policije, ili drugih agencija za sprovođenje zakona kao dokaz da dužnik ne može da se nadje,
- 2.5. certifikat Civilne kancelarije kao dokaz d1a je poreski obveznik umreo, i
- 2.6. svaki drugi službeni dokument koji podržava stvaranje propisa lošeg duga.

Član 13 **Naplate za Povezana Lica**

Član 19 Zakona kaže da kompenzacija, plate, kamata, kirija, i drugi isplaćeni troškovi za povezana lica priznaju se kao umanjenje u podjednakom iznosu sa manjim isplaćenim iznosom i odgovarajućoj vrednosti otvorenog tržišta.

Primer 1:

Sin vlasnika jedne kompanije zaposlen je od kompanije kao vozač i prima 2000 evra/mesečno. Tržišna vrednost za usluge vozača je 400 evra. To je iznos koji se priznaje kao umanjenje pošto vozač i kompanija su povezana lica.

Primer 2:

Individualno Preduzeće A i B su u vlasništvu istog lica i A daje pod kirijom magacin B-u za 1.000 evra/mesečno. Tržišna vrednost za takvu uslugu je 1.800 evra. Samo 1.000 evra priznaju se kao trošak jer A i B su povezana lica.

Član 14 Amortizacija

1. Izraz u stavu 1 člana 15 Zakona "u vlasništvu poreskog obveznika" znači da samo vlasnik neopredmećenih imovina, koji nosi opasnost potrošnje, kvara ili starosti sredstava, ima pravo umanjeње troškova amortizacije. Ne priznaje se umanjeње amortizacije zakupaca sredstava, samo ako utvrđeno sporazumom o kiriji, ili kada vreme trajanje ugovora da je uključen finansiski lizing i prava vlasništva prelaze na zakupaca od najmodavca preko periodskih naplata.

2. Prema stavu 2, člana 20 ovog Zakona, troškovi poboljšanja imovine dat pod kirijom pokriju se preko umanjeња amortizacije korišćenjem linearne metode zasnivajući na vremensko trajanje ugovora kirije. Kod ugorima bez ograničenja krije, ili kada se vremensko trajanje kirije često se produžava, zakupac prema njenom/njenoj najboljem mišljenju, treba da utvdi vremensko trajanje ugovora i da to koristi kao osnovu za obračunavanje godišnjih troškova amortizacije za poboljšanje.

3. Stav 4 Člana 20 Zakona kaže da za amortizaciju koristi linearna metoda. Imajući u vidu norme amortizacije za svaku kategoriju aseta (kako su kategorizovana u stavu 3 Člana 15). To znači da Kategorija 1 novih aseta (norma amortizacije 5%) amortizovaće u podjednakim iznosima u 20 poreskih perioda. Nova kategorija 2 aseta (Norma amortizacije 20%) amortizovaće u podjednakim iznosima u 5 poreskih perioda, i Nova kategorija 3 aseta (Norma amortizacije 10%) amortizovaće u podjednakim iznosima u 10 poreskih perioda.

Primer:

Predpostavimo da Individualno Biznesko Preduzeće X u početku poreskog perioda 2010 kupi zgradu od 1.000.000 evra, koja pripada Kategoriji 1 amortizovanih aseta (koja priznaje amortizaciju od 5% vrednosti svakog aseta na kraju poreskog perioda). Linearna metoda funkcionira kao u nastavku:

Poreski period	Početni Bilans	Dodaci	Amortizacija	Zaključni Bilans
2010		1.000.000	-50.000	950.000
2011	950.000		-50.000	900.000
2012	900.000		-50.000	850.000
...				
...				
2029	50.000		-50.000	0

4. Stav 5, Člana 20 Zakona kaže da aseti priznaju se za ciljeve amortizacije samo kada su one stavljenе na pogon. Ne dozvoljava se umanjeње za amortizaciju ako jedan aset nije stavljen na pogon i ne služi cilju ekonomske aktivnosti. Amortizacija cele godine može da se traži za asete koja su stavljenа na pogon u prvih šest meseci jedne godine, ali može da se traži amortizacija samo pola godine za asete koja stavljenа na pogon u zadnjih šest meseci godine.

Primer:

Individualno Biznesko Preduzeće X kupi dve mašine u toku 2010, svaka po 5.000 evra, ali prva kupljena je 15 aprila 2010 a druga 20 septembra 2010. Amortizacija koja može da se traži u poreskom periodu 2010 o prvoj mašini, to je pravo za celu godinu od 1.000 evra(20%), a za drugu mašinu može da se traži amortizacija samo za polu godinu(500evra). Obe mašine imaju pravo da traže amortizaciju za celu godinu samo od 2011 i nadalje.

5. Stav 7 Člana 20 Zakona predviđa da aseti kategorije 2 i 3 (kako su kategorizovana u stavu 3 člana 20) amortizovaće pojedinačno, korišćenjem linearne metode kada je osigurana nakon stupanje na snagu ovog Zakona. Zbog praktičnih razloga to važi za asete koja su osigurana dana ili posle 1 januara 2010. Stav 9 člana 20 predviđa da aseti u ovim kategorijama koja su kupljena pre ovog datuma i amortizovana prema grupnoj metodi, nastaviće sa amortizacijom prema toj metodi dok vrednost grupe bude nula.

Primer:

Da pretpostavimo da Individualno Biznesko Preduzeće X na početku poreskog perioda 2010 raspolaže sa sledećim asetima koja pripadaju kategoriji 2: 10 kompjutera – svaki 1.000 evra; 2 aparata za fotokopiju – svaki po 4.000 evra; 2 automobila – svaki po 10.000 evra. U prvoj polovini poreskog perioda 2010, Individualno Biznesko Preduzeće kupi drugog aparata za fotokopiju za 5.000 evra.

Kategorija 2 prvih aseta, koja imaju otvorenog bilansa u grupi od 38.000 evra, amortizovaće korišćenjem linearne metode po normi od 20% godišnje, dok vrednost grupe bude nula.

Kupljeni aparat za fotokopije u 2010 godini za 5.000 evra biće amortizovan na individualan način upotrebom linearnog metoda po normi od 20%(1.000 evra godišnje).

6. Stav 8 i 10 člana 15 Zakona propisuje posebna pravila za nove asete sa kupovnom cenom do 3.000 evra. Aseti sa kupovnom cenom od 1.000 evra ili manje mogu biti puni troškovi u poreskom periodu u kojima one su kupljene i date su na uslugu. Aseti sa kupovnom cenom od 1.000 do 3.000 evra treba da se vode u jednu novu grupu (umesto da se amortizuju pojedinačno kao aseti kategorije 1, 2 ili 3), koja će se amortizovati prema linearnoj metodi koristeći normu od 20%. Pošto su kupljeni dodatni aseti vrednosti po ceni od 1.000 do 3.000 evra, njihova kupovna cena dodaje se vrednosti grupe. Ako se takvi aseti prodaju grupno, cena kupljenje izveštavaće kao običan prihod biznesa u poreskom period u kojoj je aset prodat, ali vrednost grupe neće smanjiti kao rezultat prodaje.

Primer:

Predpostavimo da Individualno Biznesko Preduzeće X kupi kompjuter na početku 2010 godine za 2.000 evra, i jedan artikal za fabriku, i mašineriju na početku 2011 godine za 2.400 evra. Ona prodaje kompjuter za 1.000 evra u 2012 godini.

Svaki od ovih aseta ispunjava kriterijume da se uključi u ovlašćenoj grupi po stavu 10 člana 15. Račun grupe radi sledeće:

Poreski period	Otvoreni Bilans	Dodaci edukcija	Amortizacija	Zaključni Bilans
2010		2000	- 400	1600
2011	1600	2400	- 800	3200
2012	3200		- 640	2560

Za poreski period 2012, ulaze 2000 evra (cena kupovine kompjutera), na oporezive prihode, ali ne vrši se podešavanja u računu grupe koja nastavlja sa amortizacijom po normi od 20% primenjene amortizacije u otvorenom bilansu grupe, plus svaki dodatak u svakoj poreskoj godini.

Član 15 Amortizacija Stoke

1. Stav 3.2 Člana 15 Zakona omogućuje umanjene amortizacije za stoku koja se upotrebljava za ekonomsku aktivnost za reprodukciju i nabredjenje. Ovo umanjene ne važi za:

1.1. odgajivalu stoku od poreskog obveznika – u ovim slučajevima nema osnovne amortizacije pošto cena odgajanja ove stoke već je umanjena,

1.2. stoku koja se kupi za proprodaju – u ovim slučajevima ova stoka vodi se kao deo inventara poreskog obveznika i priznata umanjena kao deo obračunavanja „kosto prodate robe” (n.pr.umanjene se priznaje za svaku godinu za ulazni inventar, plus kupovina bez zaključnog inventara),

1.3. stoka koja nije kupljena za proprodaju, koja ima kupovnu cenu od 1.000 evra ili manje – ova stoka može da se traži kao trošak u nastavku u godini kupljenje prema stavu 8 člana 20 Zakona;

1.4. stoka koja nije kupljena za proprodaju, koja ima kupovnu cenu između 1.000 i 3.000 evra koja je kupljena 1 januara ili posle 1 januara 2010 – umanjena amortizacije za ovu stoku su priznata kao deo grupe aseta propisane stavom 10 člana 15 ovog Zakona;

1.5. Imajući u vidu iz gorenavednog umanjene amortizacije priznata prema stavu 3,2 člana 20, prema članu 21, u praksi biće ograničena za stoku visoke vrednosti, naravno one plemenite rase. U ovim slučajevima, priznato umanjene amortizacije, kao sa drugom kategorijom aseta 2 je 20% kupovne cene godišnje na linearnim osnovama.

Član 16 Posebna Umanjenja za Nove Asete

Stav 1 Člana 22 Zakona propisuje da fabrike i mašinerije, inventar pruge i lokomotive koja se koriste za železnički saobraćaj, avioni, brodovi, teška transportna sredstva, oprema za nošenje zemljište, buldožeri, kopači zemljišta i nova teška sredstva, kupljena unutar zemlje ili uvezena prvi put na kosovu između 1 januara 2010 i 31 decembra 2012, imaće posebnu beneficiju od 10%, pored normalnog umanjena dozvolene amortizacije.

Primer:

Predpostavimo da Individualna Biznesko Preduzeće X ima otvoren bilans u Kategoriju 3 za poreski period 2010 od 160.000 evra. U prvoj polovini godine, kompanija uvozi iz Nemačke novo teško vozilo za transport od 40.000 evra. Umanjenje amortizacije za ovaj poreski period imaće tri komponente:

1. amortizacija nove mašine kao individualni aset: $40.000 \times 10\% = 4.000$ evra;
2. amortizacija aleta u grupi kategorije 3 u ruke na početku poreskog perioda 2010: $160.000 \times 15\% = 24.000$ evra;
3. posebna umanjena za novo vozilo: $40.000 \times 10\% = 4.000$ evra.

Totalno umanjene amortizacije od 32.000 evra. Posebno umanjene za novo vozilo priznaje se samo jedan put, u poreskom periodu u kojoj je kupljen na Kosovu ili donet na Kosovu.

Član 17 **Popravke i Pobljšanja**

1. Član 23 Zakona propisuje popravke i pobljšanja. Termin „*Popravke ili Pobljšanja*” znači rad na vidnom povećanju kapaciteta, života, uslova i produktivnosti aleta. Kod slučaja jedne zgrade, krova, vodovoda, malterisanja i sličnih poslova smatraju se popravke i pobljšanja, ali bojenje nije. Kod kamiona, izmena guma nije popravka, ali zamena starog novim motorom, je popravka i pobljšanje.

2. Stav 1 Člana 23 Zakona propisuje da iznosi trošene za popravke i pobljšanja jednog aleta biću kapitalizovani i dodaju osnovi troškova amortozovanog aleta, ako popravke i pobljšanja prekoračuje život upotrebe aleta za najmanje godinu dana, i iznos popravke i pobljšanja je veća od 1.000 evra. U tim situacijama kada popravke i pobljšanja povećavaju upotrebi aleta za godinu dana i više, i istrošeni iznos za popravke i pobljšanja je veća od 1.000 evra ukupan iznos potrebno je da se kapitalizuje (1.000 evra iz ovog iznosa ne priznaje se kao trošak). S druge strane, u tim situacijama kada popravke i pobljšanja ne produžuje život upotrebe aleta, ili produžava manje od godinu dana, obuhvaćeni iznosi mogu da se traže kao potpun trošak i kada iznosi predju 1.000 evra.

3. Stav 2 člana 23 Zakona, propisuje pravila za obračunavanje amortizacije, gde istrošeni iznosi za popravke i pobljšanja jednog aleta kapitalizuju.

3.1. Za uradjene popravke za kategoriju 1 aleta bilo kada da su kupljene, i za popravke za kategorije 2 i 3 kupljenih aleta stupanjem na snagu ovog Zakona, kapitalizovani iznosi za popravke dodaju se ostatku vrednosti kontabl aleta.

Primer:

Predpostavite da početna vrednost kontabl zgrada poreskog obveznika je 100.000 evra. U toku poreske godine 2010 poreski obveznik troši 4.000 evra za popravak krova, koja produžavaju život upotrebe zgrade za sledećih pet godina. Amortizacija za zgradu za poresku godinu 2010 obračunava se:

Početna vrednost u računovodstvu objekta   100.000 evra

Kapitalizovane popravke i pobljšanja   4.000

Računovodstvena vrednost zatvora pre amortizacije 104.000

Amortizacija 5%

5.200

Vrednost na računovodstvu zatvaranje zgrade 98.800

3.2. Za uradjene popravke u Kategoriju 2 i Kategoriju 3 kupljenih aleta pre stupanje na snagu ovog Zakona, kapitalizovani iznosi popravki su:

3.2.1. kur shuma e riparimit është ndërmjet 1000 dhe 3000 euro, e shtuar grupit të referuar në paragrafin 10 të nenit 20 të Ligjit si alete të reja të kualifikuara

3.2.2. kada iznos poprevki je više od 3000 euro , tretirana kao nova kategorija 2 2 ili kategorija 3 aleta, ako se primenjuje, za koja se prizna amortizacija kao umanjenje u skladu sa stavom 4 člana 20 Zakona.

Član 18

Troškovi Istraživanja i Razvoja

1. Stav 1 Člana 25 Zakona propisuje amortizaciju prirodnih mineralnog bogatstva i drugih prirodnih izvora. Korisnik ovih rezervi može da traži umanjenja za troškove eksploatacije i razvoja. Troškovi istraživanja, troškovi razvoja i određena kamata, treba dodati računu kapitala onako kako su desile. Na kraju poreskog perioda, deo troškova eksploatacije i razvoja koja pripadaju tom periodu, biće utvrđjena množenjem bilansa u računu kapitala sa koeficijentom amortizacije (KA) koji je:

$$KA = \frac{\text{Broj izvodjenih jedinica u toku godine}}{\text{Total procene jedinica u rezervi}}$$

Primer:

Individualno Biznesko Preduzeće X uzela na kiriju jedno ležište bakra i broj procenjenih jedinica u prirodnom rezervatu je 15.000.000 jedinica. Bilans u kapitalnom računu na kraju poreskog perioda je 500.000 evra. Radi utvrđivanje dozvoljeni iznos amortizacije za poreski period, bilans u računu treba da se množi sa KA. U ovom slučaju, koeficijent je 10% (1.500.000/15.000.000). Prema tome, priznata amortizacija kao umanjenje je 50.000 evra.

2. Radi utvrđivanje totalnog broja jedinica u rezervatu, poreski obveznik treba da dobije jedan izveštaj od stručnjaka, i ako se traži to treba da da na raspolaganju Poreskoj Administraciji radi kontrole, ili da se dostavlja uz godišnju poresku deklaraciju. Obračunavanje jedinica izvadjenja treba da se uradi koristeći opšte priznate metode. Poreska Administracija čuva pravo upotrebe usluge nezavisnih stručnjaka radi revizije inžinjerskih izveštaja i metode obračunavanja eksploatacije.

Član 19

Poreski Gubici

1. Stav 5 Člana 26 Zakona kaže da poreski gubici stvarana u jednoj poreskoj godini, opšte uzevši mogu da se prenose i prebace u odnosu na oporezive prihode u sledećim godinama istog biznisa koji je stvorio gubitak. Ovaj stav takodje predvidja da ne dozvoljava se prenos gubitaka kada biznis promeni način organizovanja biznisa (n.pr.biznis menja funkciju kao individualno preduzeće na partnerstvo ili na pravni inkorporirani entitet) ili kada ima promenu na vlasništvo više od 50%. Oko promene vlasništva, da bi se prenosili poreski gubici, preko perioda koja počinje prvim danom poreske godine u kojoj će se prebaciti poreski gubici, preko perioda koja počinje prvim danom poreske godine sa gubicima do poslednjeg dana poreske godine u kojoj će se prebaciti gubitak, treba da se sprovodi na sledeći način:

- 1.1. za individualne bizneske organizacije, biznis treba da se rukovodi od iste osobe (ako ova osoba umire ili na neki drugi način prenosi vlasništvo biznisa kod rodjaka tada prestaje mogućnost prenosa poreskih gubitaka);
- 1.2. za partnerstva ili sličnim angažovanjima ujedinjenja, najmanje 50% partnera treba da budu isti.

Primer:

Partnerstvo operiše se od tri partnera (A,B, i C), i svaki od njih imaju podjednake akcija u partnerstvo. U 2010 godini stvaran je poreski gubitak od 10.000 evra. U toku 2011 godine, C napušta partnerstvo i zamenjuje se novim partnerom D. Poreski gubitak iz 2010 godine moguće je da se prenosi u 2011 godini jer još uvek je 2/3 zajedničkog vlasništva (A i B). U toku 2012, B napušta partnerstvo i takodje zamenjuje se sa novim partnerom E. Poreski gubitak iz 2010 godine ne može da se prenosi u 2012 godini (jer sada je sami 1/3 zajedničkog vlasništva, A). Svaki poreski gubitak koji je stvoren u 2011 godini, može da se prenosi jer su 2/3 zajedničkog vlasništva izmedju 2011 i 2012 godine(A i D).

Član 20

Umanjenja za Dobrotvorne Doprinos

1. Stav 1 Člana 28 Zakona zraz: „obračunata pre nego što se umanjuje dobrotvorni doprinos” znači da se dozvoljeni limit od 5% primenjuje se na bruto dobit pre nego što se taj trošek bude umanjen od bruto redovnih prihoda.

Primer:

Ako jedno individualno biznesko preduzeće ima bruto dobit pre dobrotvornih doprinosa od 10.000 evra I ona dodelila donaciju jednoj bolnici od 400 evra, primenjuje se dozvoljeni limit više od 10.000 evra e ne na $10.000 - 400 = 9.600$ evra. U ovom slučaju 400 evra potpuno su umanjena jer su u okviru priznatog limita od $10.000 \times 5\% + 500$ evra.

2. Prema stavu 4 Člana 28 Zakona, poreski obveznici koje traže umanjenje oko dobrotvornih doprinosa stvarana u toku poreskog perioda, za vreme distavljanje godišnje poreske deklaracije I odgovarajućeg finasiskog pregleda, treba da obezbede potpisane I pečaćene kupone od strane korisnika dobrotvornih doprinosa, koja potvrđuje cilj ovih donacija, iznos tih donacija I vreme kada su data ove donacije. Umanjenje jednog dobrotvorne donacije može da se traži samo od onih

poreskih obveznika koja plaćaju porez na osnovu realnih prihosa i koji na takav način obavezni su da dostavljaju jednu godišnju poresku deklaraciju. Poreski obveznici sa paušalnim porezom ne mogu da traže takvo umanjenje.

3. Svaki kupon referisan u predhodnom stavu sadrži sledeće informacije:

- 3.1. ime donatora
- 3.2. poreskog identifikacionog broja (fiskalan broj) donatora, ili kada darodavac je pojedinac i ne traži se da ima fiskalan broj, ličnog identifikacionog broja pojedinca
- 3.3. adresu e donatora
- 3.4. ime prihvatnika
- 3.5. poreskog identifikacionog broja (fiskalan broj) prihvatnika
- 3.6. adresu prihvatnika
- 3.7. ime osobe za kontakt prihvatnika i broj telefona
- 3.8. iznos darovanog dobrotvornog doprinosa
- 3.9. datum darovanja
- 3.10. jednu deklaraciju od prihvatnika da su podaci na kuponu su tačni i da prihvatnik nema neposredni ili posredni sukob interesa sa donatorom.

Član 21 **Nepriznati Troškovi**

1.1. 1. Stav 1 člana 30 Zakona, odnosi se na nepriznate troškove. Dolje navedeni troškovi ne priznaju se kao troškovi:

1.1. **Kosto Kupovine Zemljište.** Kao načelo, zemljište ne izgubi njenu vrednost tokom vremena i ne podleže potrošnji. Zemljište lako se konvertira u gotov novac. Kosto kupovine zemljište uključuje i troškove poboljšanja kao što su drenaža, teraciranja, kanalizacije, vodovoda i sličnih radova koja postaju deo zemljište i povećavaju ukupnu vrednost zemljište.

1.2. **Globa, Kazne, Troškovi I Kamata Povezana sa Njima.** Takvi troškovi dešavaju se kada poreski obveznici krše poreske propise, I druge positive propise I zahteve. One se pokriju od dobita nakon poreza.

1.3. **Porez na Prihode.** Bruto plate, uključujući porez na lična primanja zadržan nna izvoru od zaposlenih, Sastoje čini sastav jednog troška, dakle su umanjena. Porez na lična primanja nije umanjena stavka, jer se obračunava nakon umanjenja svih priznatih troškova.

1.4. **Umanjeni PDV- e** nije umanjena stavka, ako je povraćaj ili kreditovan od računatog PDV-a. U jednom posebnom slučaju je umanjena stavka, a to je kada poreski obveznik prihodima biznisa koji je izabrao da vrši obračunavanje za prihode I troškove na “realnoj” bazi, nije postigao prag registracije PDV-a I tako nema pravo da aplicira PDV na doma’a snabdevanja.

1.5. **Lični Troškovi, Porodični i Troškovi Života.**

1.6. **Gubitci od Prodaje ili Razmene Imovine Preko Povezanih Lica.** Dobici od prodaje ili razmeni pokretne ili nepokretne imovine izmedju povezanih lica, formiraće jedan deo

oporezivih prihoda stranke koja stvara dobit, a u isto vreme stranka koja stvara gubitak neće biti u stanju da traži takav gubitak kao umanjeni trošak.

1.7. **Troškovi Zabave i Rekreacije.** Izuzetnost se sprovodi kada biznes poreskog obveznika je prižanje zabave i rekreacije.

1.8. **Ne dokumentovani Troškovi za Zahteve.** Zahtevi za komentaciju troškova propisane su u stavu 1 člana 10 ovog Administrativnog Uputstva.

2. Pod- stav 2.1 člana 30 Zakona predviđa da penziski doprinosi iznad maksimalnog iznosa predviđen Penziskim Zakonom Kosova takodje ne priznaju se kao umanjena kao troškove prema oporezivim prihodima. Zakon koji reguliše penzije menaddžirane od Trusta Penzione Štednje Kosova, dozvoljava poslodavcu da odvaja dobrovoljne doprinose penzija za svoje zaposlene do maksimalnog iznosa od 15% bruto plate zaposlenih. Takvi doprinosi su umanjeni za poslodavca, ali svako prekoračenje iznad toga je umanjeno.

3. Pod-stav 2.2 Člana 30 Zakona referiše se troškovima koja su delemično za ciljeve biznesa i delimično za lične ciljeve. Troškovi biznesa opšte uzevši, su umanjeni, a lični troškovi, shodno pod -stavu 1.5 Člana 30, nisu umanjeni. Kada postoji umešana komponenta biznesa / lična, troškovi treba da se raspodele na opravdanoj osnovi i umanjenje se traži samo za komponentu biznesa.

Primer:

Jedno lice koja vodi jedno individualno bzesko predizeće, upotrebljava deo svog akomodiranja kao “kancelariju” za svoj biznes. Ova kancelarija koristi se samo za biznes i ima površinu u spratu samo od 10 kvadratnih metara upoređujući sa ukupnom površinom svog ličnog prostora stanovanja od 200 kvadratnih metara. Individualno biznesko preduzeće može da traži 5% troškova koja se odnosi na lično stanovanje koja takodje odnosi se sa kancelarijom. Tako da 5% troškovi električne energije (sa predpostavkom da se odnosi na ceo stanovanje) su umanjena, ali troškovi vode neće biti umanjeni (sa predpostavkom da ne troši se voda u zoni kancelarije).

Član 22 **Kapitalni Dobici ili Gubici**

1. Stav 4 Člana 31 Zakona traži korišćenje otvorenu tržišnu vrednost, gde prodaja kapitalnih aseta učinjeno izmedju lica povezane prodajnim cenama koja su niska od otvorene tržišne cene. U takvim slučajevima, otvorena tržišna vrednost utvrđuje kao :

1.1 Predviđen monetarni iznos za jednu prodaju istog aseta izmedju dobrovoljnog kupaca i dobrovoljnog prodavca u jednoj transakciji slobodne tržišne vrednosti;

1.2 Ili, kada gore navedeno nije na raspolaganju, iznosi koja proizilaze od prodaje sličnog aseta u sličnim okolnostima (n.pr. sličnih osobina, slične veličine ili vremenskog perioda i istih uslova prodaje);

1.3 Ili, kada se ne primenjuje nijedan od gorenavedenih, jedna metoda priznata od PAK, koja osigurava jednu dovoljno objektivnu približavanje.

Dozvoljena metoda od PAK prema poslednoj opciji od onih gore navedenih, zasnivana je na kosto plus, uz troškove rada i materijala, plus procenat ukupnih troškova onda opravdani procenat marže.

Poreski obveznici koje žele da koriste ovu metodu, trebaju da PAK –u obezbedi dokumentaciju koja prikazuje zašto oni ne mogu da koriste dve gorenavedenih opcija.

2. Za ciljeve stava 5 člana 31 Zakona, kada je uzet kapitalan aset od poreskog obveznika nasleđstvom, kosto kapitalnog aseta za poreskog obveznika biće otvorena tržišna vrednost aseta na datum kada je lice kojoj pripada nasleđstvo umreo.

Primer:

Poreski obveznik kupuje jednu imovinu za stanovanje u 2010 godini. Poreski obveznici umire a imovinu nasledi sin poreskog obveznika u 2008 godinu. Sin poreskog obveznika prodaje imovinu u 2010 godinu. Za ciljeve obračunavanja gubitaka/kapitalnih dobitaka, kosto prisvajanja imovine koja može da se smanji od prodajne cene 2010 godine biće otvorena tržišna vrednost u danu kada poreski obveznik umreo.

3. Stav 13 člana 31 Zakona pokrije prodaju kapitalnih aseta uključujući sporazume sa ratama koja traju više od jednog poreskog perioda. U takvim slučajevima dobitci ili kapitalni gubici treba da se izveštavaju u linearnim osnovama u za vreme sporazumasau ratama, počev od najranijeg datuma naplate depozita, ili od datuma kada ovaj depozit ima rok i završavanjem u najranijem datumu poslednje naplate poslednje rate ili datuma kada naplata postaje obaveza.

4. Na ovih obračunavanja na linearnim osnovama:

4.1. Kada datum početka za sporazum na rate bude u prvih šest meseci godine, početni datum sporazuma na rate smatra se da je prvi datum godine;

4.2. Kada datum početka za sporazum na rate bude u drugih šest meseci godine, početni datum sporazuma na rate smatra se da je prvi dan ovog šestomesečnog perioda;

4.3. Kada zadnji datum sporazuma na rate bude u prvih šest meseci godine, zadnji datum sporazuma na rate smatra se zadnji dan ovog šestomesečnog perioda;

4.4. Kada zadnji datum sporazuma na rate bude u drugih šest meseci godine, zadnji datum sporazuma na rate smatra se da je zadnji dan te godine;

4.5. Svaka naplate rate kada iznos naplate nije sigurna dok se ne dešava posebna radnja (n.pr.kada deo prodajne /kupovne cene je deo postizanja određenog nivoa prodaje ili druga radnja kada postoji mogućnost da se takav postupak ili radnja ne dešava) treba da se ignoriše – priznanje nesigurnih prihoda za prodavca, i neodređeni kosto za prodavca , i neodređeni kosto za kupca u ovim okolnostima stvara se samo i kada deo bude odstranjeno I iznos naplate postane sigurna.

Primer 1:

Ako jedan kapitalni aset ima neto vrednost (kosto prisvajanja plus kosto poboljšanja bez tražene amortizacije za ciljeve poreza) u knjigama od 5,000 euro i prodato za 7,000 euro, to rezultira u kapitalnom dobitku od 2,000 euro. Ako sporazum prodaje predvidja naplatu rata izvrševu u period od 1 aprila 2010 do 31 Marta 2012 (period od dve godine koja se prostire u tri poreske godine), tada kapitalni dobit priznaje kao sledeće:

U linearnim obračunavanjima, sporazum na rate smatra se da je počelo 1 januara 2010 I da je završeno 30 juna 2012, period od 30 meseci.

Iznos registrovanog dobita za 2010 godine je $2,000 \times 12/30 = 800$ euro

Iznos registrovanog dobita za 2011 godine je $2,000 \times 12/30 = 800$ euro

Iznos registrovanog dobita za 2012 godine je $2,000 \times 6/30 = 400$ euro

Primer 2:

Ako kapitalni aset ima neto vrednost od 9,000 euro i prodat za 6,000 euro, to rezultira na kapitalan gubitak od 3,000 euro. Ako sporazum prodaje predvidja naplatu rata izvrševu u period od 1 aprila 2010 do 31 Marta 2012 (period od dve godine koja se prostire u tri poreske godine), tada kapitalni dobit priznaje kao sledeće:

Da bi se obračunavalo u linearnim osnovama, sporazumi u rate smatra se da su počele 1 juna 2010 i da su završene 3 decembra 2012, period od 30 meseci.

Iznos registrovanog gubitka za 2010 godine je $3,000 \times 6/30 = 600$ euro

Iznos registrovanog gubitka za 2011 godine je $3,000 \times 12/30 = 1.200$ euro

Iznos registrovanog gubitka za 2012 godine je $3,000 \times 12/30 = 1.200$ euro.

Član 23 **Knjige i Dokumentacija**

1. Poreski obveznici sa godišnjim prihodom bruto od 50.000 evra ili više i oni sa godišnjim prihodima bruto manje od 50.000 evra, a koji su se opredelili da se oporezuju na osnovu realnih prihoda, vodiće knjige i dokumentaciju u skladu sa zatevima:

1.1 Člana 33 Zakona ; i

1.2 Stava 4 Člana 17 Administrativnog Uputstva br. 15 /2010 o sprovođenju Zakona Br.03/L-222 o Poreskoj Administraciji i Postupci.

2. Poreski obveznici sa bruto godišnjim prihodima manje od 50.000 evra koji nisu opredeljeni da se oporezuju na osnovu realnog prihoda, treba da vode knjige i dokumentaciju u skladu sa:

2.1 Članom 34 Zakona; i

2.2 Stava 2 Člana 17 Administrativnog Uputstva br. 15/2010 o sprovođenju Zakona Br.03/L-222 o Poreskoj Administraciji i Postupci.

3. Poreski obveznici spomenuti u stavu 1 i 2 ovog člana obavezni su da izdaju fakture za snabdevanje robom u uslugama od njih.

4. Sadržaj knjiga i dokumentacije referisane u stavovima 1 i 2 ovog člana i faktura/kupona referisan u stavu 3 ovog Zakona, treba da su u skladu sa Administrativnim Uputstvom br. 15/2010 o sprovođenju Zakona Br.03/L-222 o Poreskoj Administraciji i Postupci.

5. Dolje navedeni propisi Zakona Br.03/L-222 o Poreskoj Administraciji i Postupci, primenjuju se u vezi knjiga i dokumentaciju referisane u ovom članu:

5.1 Član 13, oko prevoda, vođenje u čuvanje podataka i perioda kojima pripada dokumentacija;

5.2 Član 14, oko pristupa u dokumentaciju od PAK, i za uzimanju i fotokopiranje takvih podataka;

5.3 Član 14 i 15 oko zahteva poreskog obveznika da stvara podatke kada se traži od PAK ;

5.4 Član 19, u vezi podataka koja su se izgubile ili uništene ;

5.5 Član 15 i 53, o kaznama za ne vođenje dokumentacije i zabrane pristupa PAK-a u dokumentaciju.

Član 24 **Transfer Cena**

1. Stav 4 Člana 36 Zakona propisuje razliku između „otvorene tržišne cene” i “transfer cena” uključene u oporezive prihode. Ovaj propis se primenjuje samo kada ima transakcije aseta ili ugovaračkih obaveza između povezanih lica. Uopšteno rečeno, cilj ovog propisa je da obezbedi da cene za transakcije ili obaveze između povezanih lica (transfer cena) predstavlja preovladane tržišne cene (predstavljene od otvorene tržišne cene) – ako na primer, prodajna roba i/ili opšti troškovi opterećene filijale na Kosovu, poreskog obveznika iz matične kancelarije postavljena van Kosova, smatrano kao da su u istom nivou koja će se opteretiti od nepovezanog lica koja pruži sličnu robu i usluge, tada nema razlike između opterećene cene i vladajuće tržišne cene, i neće se pojaviti oporezivi prihodi. Obrnuto, ako opterećeni troškovi iz matične kancelarije smatrane da su prekoračili one koja bi se opteretila od ne povezane stranke koja pruža robu i slične usluge (smanjenjem oporezivih prihoda filijale na Kosovu), razlika će se povećati kao oporeziva prihod filijale Kosova.

2. Na utvrđivanju svake razlike između “otvorene tržišne cene” i “transfera cena”, “transfer cena” shodno stavu 1 Člana 36 Zakona, je aktualna opterećena cena, ili opterećena između povezanih lica. Utvrđivanje “otvorene tržišne cene” ipak je kompleksnija u metodi koja treba da se koristi na njenom utvrđivanju, koja podleže stepenu u kojoj su na raspolaganju informacije za nepovezana lica koja pružaju slučnu robu i usluge. Metoda koja se koristi na utvrđivanju “otvorene tržišne cene” predstavljena je u stavovima kao u nastavku.

3. S hodno stava 3 Člana 36 Zakona, “otvorena tržišna cena” ako je to moguće biće utvrđena metodom uporedjenja nekontrolisanih cena. Ova metoda može da se koristi kada poreski obveznik kupi ili prodaje određenu robu ili usluge sličnog kvantiteta i pod istim uslovima za nepovezana lica u sličnim tržištima (jedno unutrašnje uporedjenje), ili nepovezana lica kupuje ili prodaje određenu robu ili određene usluge, sličnog kvantiteta i pod sličnim uslovima za drugu nepovezano lice u sličnim tržištima (vanjsko uporedjenje). Transakcije mogu da služe kao upoređujuća, i pored razlika između ovih transakcija i transakcija povezanih lica gde razlike mogu da se mere na

opravdanim osnovama i mogu da se vrše uskladjivanja da bi eleminisali efekti ovih razlika. Uporedjenja ili uskladjena uporedjenja gde su eleminisali razlike, biće “otvorena tržišna cena”.

Primer 1:

Poreski obveznik 1 prodaje 1.000 tona proizvodnje od 80 evra po tonu jednom preduzeću povezana sa njenoj grupi korporacije i istovremeno prodaje 500 tona istog proizvoda za 100 evra po tonu jendoj samostalnoj preduzeći. Ovaj slučaj traži procenu da različiti obimi traži ukladjivanje transfera cena. Treba da se ispituje relevantno tržište analizirajući slične proizvode radi utvrdjivaje tipičnih smanjenja u obimu.

Primer 2:

Ilustrativni primer gde mogu da se traže uskladjivanja, je kada okolnosti koja vladaju prilikom prodaje kontrolisane i nekontrolisane prodaje su identične, izuzev činjenice da kontrolisana cena prodaje je cena snabdevanja i nekontrolisana prodaja vrši se od strane fabrike isključivanjem troškove transporta i osiguranja. Razlike na uslove transporta i osiguranja uopšte imaju odredjeni efekat sa opravdanom utvrdjenom cenom. Prema tome, za utvrdjivanje nekontrolisanih prodajnih cena traba da se urade uskladjivanja cena za razliku na uslovima snabdevanja.

4.Kada nedostju uporedjenja ili uporedjenih uskladjivanih podataka , tako da ne može da se koristi metoda uporedjenja nekontrolisanih cena, “otvorena tržišna cena” biće utvrdjena koristeći metodu cene proprodaje (koja je najprikladnija za korišćenje od distributora) ili metoda kosto plus (koja je najprikladnija da se koristi od proizvođača) kako je prikazana u sledećim stavovima.

5.Metoda Cene Ponovne prodaje može da se koristi kada roba ili usluge koja se kupuju od poreskog obveznika od trećeg lica, proprodane su za nepovezano lice, posebno kada poreski obveznik prodavac dodaje malu vrednost robe i uslugama.U ovim slučajevima, otvorena tržišna cena obraćunava smanjenjem od cene preprodaje jednu prikladnu maržu bruto preprodaju koja omogućuje da prodavac pokrije svoje operativne troškove i da ima koji dobit prema tržišnoj ceni zasnivajući se na izvršenim funkcijama, korišćenih aseta i predpostavljenog rizika. Ova bruto marža moža da se utvrdjuje referisanjem marži cene preprodaje dobijenu od člana iste grupe kao poreski obveznik u uporedjenjima nekontrolisanih transakcija (internih transakcija) ili marži cene preprodaje dobijenu od nepovezanih lica u uporedjenjima nekontrolisanih transakcija (eksternih transakcija).

Primer 1:

Predpostavite da su dva donatora, koja prodaju isti proizvod u istom tržištu, pod istom imenom marke. Distributor A priža garanciju; Distributor B ne pruža ništa. Distributor A uključuje garanciju kao deo njegove strategije utvrdjivanje cene, i tako prodaje svoje proizvode sa većim cenama što rezultira većom maržom bruto dobita (ako nisu poštovani troškovi usluga garancije) nego one Distributora B, koji prodaje sa niskim cenama. Obe marže ne mogu da se uporedjuju dok se ne vrši uskladjivanje da se vidi razlika.

Primer 2:

Biznes prodaje proizvod, preko nezavisnih distributora u pet zemalja u kojima nema ovisnog. Distributori, prosto prodaju proizvode i ne obavljaju neki dodatan posao. U jednoj državi, kompanija postavlja jednog ovisnog. Pošto određeno tržište ima strateški značaj, kompanija traži od ovisnog da prodaje samo njegov proizvod, i da vrši tehničku aplikaciju za klijente. I ako dokazi i drugi okolnosti su slični, ako marže dolaze od nezavisnih preduzeća koja nemaju ekskluzivnu uskladjivanje prodaje, ili urade tehničke aplikacije kao one preduzete od ovisnog, potrebno je da se razmatra, da li je potrebno da se uradi koja uskladjivanje da se postiže uporedjenje.

6. Metoda kosto plus može da se koristi, kada od poreskog obveznika stvaraju se troškovi u snabdevanjima robom i uslugama za povezano lice. U ovim slučajevima otvorena tržišna cena utvrđuje, dodavanjem stvorenim troškovima poreskog obveznika (obračunavanjem u skladu sa principima računovodstva opšta priznata za određenu industriju) bruto upoređujuće marže koja se utvrđuju referisanjem marže kosto plus dobijenu od člana iste grupe, kao poreski obveznik u transakcijama nekontrolisanih uporedjenja (unutrašnja uporedjenja), ili marža kosto plus dobijanu od nepovezanih lica u uporedjenju nekontrolisanih transakcija (vanske transakcije). U bilo kojem slučaju, korišćene deklaracije radi utvrđivanja marže koja vlada na tržištu, treba da su one dobijene od lica koja obavljaju slične funkcije i uz prednost onima koje prodaju sličnu robu za nepovezana lica. Kada transakcije nikako nisu upoređena, i razlike imaju vidan efekat na cenu, poreski obveznici treba da rade uskladjivanja, radi eliminisanje efekat takvih razlika (kao razlike u relativne efieience snabdevača, svaka prednost koju stvara aktivnost za grupu koja uključuje poreskog obveznika).

Primer 1:

A je unutrašnji proizvođač mehanizma minutaže satova za otvoreno tržište. A ove proizvode prodaje svom inostranim podčinjenom B. A, ima dobit od 5% marže bruto dobita za operacije svojih proizvoda. X, Y i Z su nepovezani proizvođači mehanizma minutaže za satove otvorenog tržišta. X, Y i Z prodaje inostranim nepovezanim kupcima. X, Y i Z dobija maržu bruto dobita za svoje operativne proizvode koja se rangiraju od 3 do 5%. A, obračunava troškove kontrole, opšte i administrativne kao operativne troškove pa prema tome ovi troškovi ne prikazuju se u kosto prodajne robe. Marže bruto dobita X, Y, i Z, ipak prikazuju troškove kontrole, opšte i administrativne kao deo prodajne robe. Prema tome, marža bruto dobita X, Y, i Z treba da se uskladjuju da bi se usaglasili sa računovodstvom.

Primer 2:

Kompanija C u državi D 100% je u zavisnosti kompaniji E, smešteno u državi F. U odnosu na državu F, plate su veoma niske u državi D. U troškove i riziku kompanije E, televizijski paketi montirani su od kompanije C. Svi potrebni komponenti, specifična znanja, itd. Osiguravaju se od kompanije E. Kupovina montiranog proizvoda, garantovana je od kompanije E, ako delovi televizije premašuju određene standarde kvaliteta. Nakon kontrole kvaliteta, delovi televizije prenose se na troškove i na rizik kompanije E – u centrima distribucija što kompanija E ima u nekim državama. Funkcija kompanije C može da snosi eventualne razlike za kvalitet, i usvojenog kvantiteta. Osnove za primenjivanje metode kosto plus biću formirane od ukupnih troškova vezane sa aktivnostima montaže.

Primer 3:

Kompanija A grupe korporacije, slaže se sa kompanijom B iste grupe da se vrši ispitivanje ugovora za kompaniju B. Svi rizici premašaja ispitivanja prenose se iz kompanije B. Ova kompanija takodje

preovlada sve neopredmećene, razvijene preko ispitivanja, i prema tome postoje izgledi dobita koje rezultiraju ispitivanjem. To je tipično organizovanje radi primenjivanje metode kosto plus. Svi troškovi ispitivanja, za koja su se složili sve stranke povezanih lica, treba nadoknaditi. Dodatni kosto plus može da prikazuje koliko je inovativan i kompleksan izvršeno istraživanje.

7. Kada poreski obveznik veruje da gore spomenute metode ne mogu da se koriste, i za to može osigurati evidenciju za to, Poreska Administracija Kosova može da dozvoli korišćenje metode raspodele dobita. Metoda raspodele dobita može da se primenjuje kada operacije jedne ili više povezane stranke su mnogo integrirana, otežavanjem da se procene njihova transakcija na individualnim osnovama i/ili tamo gde ekzistencija vrednih neopredmećenih i jedinstvenih čini nemogućim odgovarajućeg nivoa sa nekontrolisanim transakcijama prema drugoj metodi.

7.1. Prvi korak prema ovoj metodi je da se utvrdi totalan dobit dobijen od stranki kontrolisanih transakcija. Metoda raspodele transakcija prebaci integrirani totalan dobit vezano sa kontrolisanim transakcijama, a ne totalan dobit grupe kao celinu. Dobit koji se raspodeli je operativan dobit pre smanjenje kamate i poreza.

7.2. Drugi korak je da se raspodeli dobit preko stranaka, zasnivajući se na relativnu vrednost njihovih doprinos transakcija povezanih lica, imajući u vidu izvršene funkcije, korišćene asete, i pretpostavljene rizike za svako povezano lice, oko toga koje povezane stranke prihvatile, rezultata koji je otvorena tržišna cena.

8. Ako nijedan od dosadašnje metode ne može da se koristi, Poreska Administracija Kosova, može da prizna metodu marže neto transakcija. Ova metoda uspoređuje maržu neto dobita poreskog obveznika koja proizilazi od transakcija povezanih lica, sa maržama neto dobita ostvarene od nepovezanih lica od sličnih transakcija, i vidi maržu neto dobita povezana sa prikladnom osnovom kao troškovi, prodaje ili aseti, imajući u vidu prirodu aktivnosti biznisa, sa rezultatom koji je otvorena tržišna vrednost.

9. Poreski obveznici koje vrše transakcije sa povezanim licima treba da vode dovoljnu dokumentaciju, radi opravdanje njihovog izbora metode utvrdjivanja otvorene tržišne cene i da dokažu da to izvodi rezultata preovladavanje tržišta.

Član 25

Poreske Deklaracije i Naplate

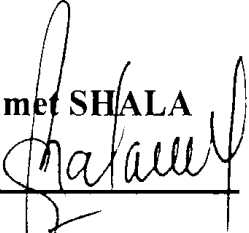
1. U skladu sa stavom 1 Člana 48 Zakona, deklaracije poreza na lična primanja i ako su primenjena poreske naplate vezano sa njima, treba da se dostavljaju u Poresku Administraciju Kosova dana ili pre 31 marta godine nastavka poreskog perioda. Ove deklaracije mogu da se dostavljaju u PAK preko jedne ovlašćene banke ili finansijske institucije. Poreska deklaracija smatra se kao procena izvršena od samog poreskog obveznika.

2. Kada rok dostave poreske deklaracije ili pregled informacija je, subota, nedelja ili državni praznik, ovi obrasci mogu da se dostavljaju, bez kazne za zakašnjenjem, najkasnije prvog radnog dana nakon subote, nedelje ili državnog praznika.

Član 26
Stupanje na Snagu

Ovo Administrativno Uputstvo stupa na snagu danom potpisivanja od Ministra Ministarstva za Privredu i Finansija.

Ahmet SHALA

Ministar Privrede i Finansija

Datum 19 / 11 / 2010